

בס"ד, ערב שבת פרשת תצווה תשפ"ב
חסידות לפרשה – הרב יצחק שפירא

איך הקשר שלך עם ה' ייעשה 'קדש הקדשים'?

בתוך בגדי הכהונה יש דברים שמסמלים את המאמץ והעבודה שלנו להתקרב לה', ודברים שמסמלים את ההתקרבות של ה' אלינו. המפגש בין עם ישראל וה' נקרא 'קדש הקדשים'

שלום לידידינו היקרים!

אהרון הכהן נקרא 'שושבינא דמטרוניתא' - השושבין של המלכה, והוא מעלה את עם ישראל להתאחד בה'. לבגדי הכהונה, שתופסים חלק גדול בפרשתינו, יש חלק חשוב בעבודה של הכהן הגדול להביא את עם ישראל לה'.

מפגש בין עם ישראל לה'

מתוך שמונת הבגדים של הכהן הגדול, יש שני בגדים שבולטת בהם העבודה של אהרון הכהן להביא את עם ישראל לה': החושן והאפוד. גם על אבני השוהם שעל כתפות האפוד, וגם על אבני המילואים שבחושן, נמצאים שמות שנים עשר השבטים, והכהן הגדול נושא אותם על כתפיו ועל לבו לזכרון לפני ה'.

מעל החושן והאפוד נמצא הציץ, שעליו לא כתובים שמות בני ישראל, אלא השם המפורש של ה'. מעבר לכך שעל הציץ נמצא שמו של ה', לפי רוב הדעות המילים 'קדש לה' כתובות הפוך, כלומר בשורה התחתונה כתוב 'קדש' ובשורה העליונה כתוב את שם ה'. כביכול את המילה 'קדש' אנחנו כותבים מהצד שלנו, ואת שם ה' ה' כותב מהצד שלו.

אם כן, על ידי החושן והאפוד אהרון הכהן מעלה ומקרב את עם ישראל לה', והציץ הוא מקום המפגש בין עם ישראל לה'.

ילד והוריו כמו האפוד והחושן

יש באפוד מעלה על החושן, ויש בחושן מעלה על האפוד: מצד אחד, אבני השוהם שעל כתפות האפוד גבוהים יותר מאשר אבני המילואים שבחושן. מצד שני, בחושן יש שנים עשר אבנים (ולא רק שניים), ויש בתוכו את האורים ואת התומים, שעל ידם ה' עונה לשאלות, ואומר את רצונו לבני ישראל.

ניתן להמשיל את היחס בין עם ישראל וה', כפי שהוא בא לידי ביטוי בחושן ובאפוד, ליחס בין ילד והוריו: הילד מראה להורים שהוא רוצה שהם יתייחסו אליו ויתנו דעתם עליו, ולכן כאשר ההורים אומרים לילד את רצונם, הרצון שלהם מתקבל אצל הילד בצורה טובה ופנימית. יש מעלה בכך שההורים אומרים מה

הם רוצים, כיוון שזהו הרצון של ההורים. ויש מעלה ברצון של הילד לשמוע בקול ההורים, כיוון שעל ידי הרצון של הילד שההורים יתנו דעתם עליו, הרצון של ההורים מתקבל בצורה טובה.

כך זה גם ביחס בין עם ישראל וה': הרצון של עם ישראל לשמוע את דבר ה' מבוטא על ידי האפוד, שכתפוטיו מגיעות מאחורה ומלמטה, ועולות להיות למעלה. כיוון שעם ישראל רוצה לשמוע את דבר ה', ה' אומר את דברו על ידי החושן שבו נמצאים האורים והתומים.

ציץ ומכפר כמו יום הכיפורים

בפסוקים האחרונים ממש של הפרשה מוזכר יום הכיפורים, שבו נכנס הכהן הגדול לקדש הקדשים (אם כי בפרשתנו הכניסה לקדש הקדשים עדיין לא מוזכרת). בקדש הקדשים יש כרוב אחד שמייצג את הקדוש ברוך הוא וכרוב אחד שמייצג את עם ישראל, ומקום המפגש והייחוד בין עם ישראל וה' נקרא 'קדש הקדשים'.

כשם שהמקום במקדש שבו נמצא הארון נקרא קדש הקדשים, כך אהרון הכהן נקרא קדש הקדשים: "וַיִּבְדֵּל אֶהָרֶן לְהַקְדִּישׁוֹ קֹדֶשׁ קִדְשִׁים הוּא וּבְנָיו עַד עוֹלָם" (דברי הימים א כג, יג). אבני השוהם ואבני החושן שאהרון הכהן נושא על כתפיו ועל לבו מעלים ומקרבים את עם ישראל לה', והציץ הוא מקום המפגש והייחוד בין עם ישראל לה'. כשם שיום הכיפורים מכפר על עם ישראל, כך הציץ מכפר. לכן אהרון הכהן שנושא על מצחו את מקום המפגש והייחוד בין עם ישראל וה' נקרא 'קדש הקדשים'.

שבת שלום!

בית 'עוד יוסף חי'